

give det Standpunkt, som man med god Grund indtog i 1870, fordi man fremstiller for os Jærer, som mulig kunne komme i Fremtiden. For den Slags Misligheders Skyld forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at opgive den Ordning, som dengang fandtes hensigtsmæssig, saa meget mere som den ikke har vist sig at indeholde Ulemper for Befolkningen, i alt Fald ikke Ulemper af nogen væsentlig Betydning i Sammenligning med de Fordele, som ere forbundne med den. Hvad det andet Spørgsmaal angaar om Amtsforvalternes Forpligtelse til at reise omkring paa forskjellige Steder i Amtstuedistriktet for at opkræve Skatter, saa vil jeg bestemt holde paa, at denne Forpligtelse er nødvendig til Rettelse og Bekvemmelighed for Befolkningen. Vi skulle ikke alene se paa Embedsmændenes Interesse i dette Spørgsmaal, men huske paa, at de ere til for Befolkningens Skyld, og derfor nærmest se Sagen fra Befolkningens Standpunkt, og det maa vi da navnlig gjøre, som have Sæde i dette Thing. Nu ser jeg vel, at den høitærede Finansminister gjør gjældende i Anmærkningerne til Lovforslaget, at der er adskillige Steder, adskillige Kjøbstæder, hvor kun meget faa Skatteydere møde for at betale deres Skatter, og han mener derfor, at det er uønskeligt, at Skatteopkræverne reise til disse Kjøbstæder for at opkræve Skatter. Men derimod maa jeg gjøre gjældende, at det jo godt kan være muligt, at Skatteyderne under de nuværende Forhold ikke bryde sig om at møde paa disse Steder og betale Skatter. Der kan være saadanne Forhold fra ældre Tid, som gjøre, at de betale deres Skatter andre Steder, og at det derfor for Tiden ikke er saa nødvendigt, at Skatteopkræveren kommer paa disse Steder. Det er muligt. Jeg skal f. Ex. nævne et saadant Forhold som det, at Skatteyderne i en Jurisdiktion betale deres Skatter til Herredsfuldmægtigen, naar han f. Ex. er en ældre Mand, som de ere godt bekendte med, og som i lang Tid har været Skatteopkræver for dem. Man kan da forstaa, at de, naar det er dem beleiligt, gaa ind paa Herredskontoret eller paa Fuldmægtigens private Bopæl og betale deres Skatter, ligesom saa igjen Fuldmægtigen ved Leilighed, naar han kommer til Amtstuen, indbetaler Skatterne der, og i saa Tilfælde er det ganske vist uønskeligt, at Skatteopkræveren kommer til Byen. Men det er jo ikke sagt, at et saadant Forhold vil vedvare. Naar den vedkommende Mand, som Skatteyderne have Tillid til, og til hvem de ere vante til at betale deres Skatter, gaar bort, kan der vise sig en meget stor Trang til, at Skatteopkræveren kommer paa Steder, hvor det hidtil ikke har været nødvendigt for ham at komme, og derfor anser jeg det ogsaa for nødvendigt, at den Bestemmelse, at Amtsforvalteren eller hans Funktionærer skal reise omkring i Kjøbstæderne, bliver staaende. Jeg kunde endogfaa ønske, at Bestem-

melsen blev udvidet noget, idet der er mange Steder, hvor det kunde være passende for Skatteopkræveren at komme, f. Ex. ved mange Jernbanestationer, som Folk have bekvem Udgang til, og som ere Centralpunkter eller Samlingssteder for større Egne. Nu har det nok staaet i den hidtilværende Lov af 1870, at efter Finansministeriets Bestemmelser skulle Amtsforvalterne ogsaa reise omkring til andre bekvemme Steder i Amtstuedistriktet, men det er det Mærkelige, at, saavidt jeg veed, er denne Bestemmelse aldrig bleven ført ud i Praxis, idet Amtsforvalternes Reiser altid, hvor jeg kjender Noget til Forholdene, have indskrænket sig til Kjøbstæderne, skjøndt der, som sagt, er andre Steder, hvor man meget bekvemt kunde opkræve Skatter. Saavidt jeg veed har der just heller ikke fra Ministeriets Side været vist stor Velvillie, naar der er kommet Andragender fra Beboerne om at faae Amtsforvalteren til at møde paa saadanne Steder. I det Hele har man havt Meget imod, at Skatteopkræveren skulde reise ud paa Landet, og om jeg nu end skal indrømme, at det kan have sine Betæneligheder for saadanne Steders Bedkommende, der ikke ved Jernbane staa i Forbindelse med det Sted, hvor Amtstuen er beliggende, forekommer det mig paa den anden Side, at der ikke er Noget til Hinder derfor, hvor der er en saadan Jernbaneforbindelse. Mit principale Standpunkt er altsaa dette, at jeg kunde ønske den Ordning gennemført, som Flertallet i Udvalget ansaa for den rette; men jeg skal indrømme, at, saaledes som den politiske Stilling er nu for Tiden, er der ikke mere, men snarere mindre Udsigt dertil end dengang. Det forekommer mig i det Hele, at det, som vi under den nuværende politiske Stilling have at gjøre her i Folkethinget, er at holde fast paa de Rettigheder og Friheder, vi have, og sørge for, at der ikke sker noget Tilbagefald, altsaa indtage en Forsvarsstilling. Paa den Maade puffer jeg ogsaa, at Folkethinget vil stille sig denne Gang med Hensyn til dette Lovforslag. Selve Lønningsstatserne skal jeg ikke komme nærmere ind paa, idet der ikke i den Henseende er bragt nogen større Forandring i Forslag. Nogle enkelte Amtsforvaltere ere rykkede op i høiere Lønningsklasse, men ellers er der jo ingen videre Forandring sket. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Suel: Jeg er ganske enig med den administrative Udtaalelse, som det ærede Medlem, der sidst talte, som med, at det er dette høie Things Ret som det er dets Pligt, at værne om sine Rettigheder, og jeg er overbevist om, at det høie Thing ogsaa vil vide at gjøre det paa den Maade, der fører til Maalet. Men jeg er uenig med det ærede Medlem i at betragte denne Sag som en saadan, paa hvilken det høie Thing skal anvende denne Grundsætning. Jeg tror nemlig ikke, at